

Nécs ei kolossvár, szept 26

1856.

Tisztelt uram! Tudván, hogy ön Tompa Meláby-
 lyul, — hi nem nem csak név- de visztonom s leg-
 hivobb s brodalmasabb barisan, s hinc igen fontos
 adtam vers-ekmérés s igazsosságn hi a mi in, s
 hinc stika sines döősem, — tudván mondom hogy ön
 nele barasi labou áll: ön is bátor-ságon sevel ön-
 her inérmé e pár sors; e levélben ugyem ugyholvín
 Juuni sines egyéb sines jó indulásuál; : miq sem dor-
 Hador elháldeim erp; Men ugyan nem is-e ön is né-
 há, ha hivóls an aranyér rácsa, egenen tarsalom nérvál-
 keveleres? Vagy igen! Arvín fogadja jó siveel jelen sa-
 imas.

Taliban önlehes Nagy halom barosa önnek
 arandési pihasai; iny már er a beise kei dolognit
 lefe hies; de javalkasuin: hogy kalapbafestese ön le
 magai, miq pedig dei kalapban, mellyer egyide feher,
 mántka felese leane; mm an ön feje dei kalapoz is meg-
 érdemel, a miis hogy tönéus is, hogy ön kecsői alais
 egyhane a fejeie sennivalamitok.

En képeuvöl igen díszelen ön, minda mellett is
 hogy bátor-ságivöl ee vállalkuvási fellemevöl is nemely
videli daniel nem igen jó sivalamit: de ön nem vaggol

ollyan nélezerem; kell: hogy ne legyen! nem lehet
arról nagy néven lenni; ha nem bébúni kedve vala-
rinnel egy székelybaba, bár valóig tartályos is!
és hogy nem más egy pár csomó dohángs a zsebbe
dugni a forrást vármegyéig, hanem a helyen emrább ké-
vülindes páltára van el. "láncam már én ollyan em-
bersé a di elalud az éret-él uszra-padrájan és még
a felérőjéket sem frak, míg is ember a talpán! Sőt ollyan
is di pestiöl vármegyéi, 3 kudar, kéi csikés ei
egy verkes fűszere meg, 1 nidor nem éreket meg a
kendőjei: maga mind megese, 1 di egy hufason egy
nagy sajtól pipái megvann nem átal. Arán lraé hie-
sóg! mind jóra vire arr a kököni!

(Halkom hogy önnel egy igen kedves jó fele-
teje is kés hasznólép kedves kicsije van: az isten
elbesse öket! ha freracim lenne valaha: megtanianám
a fiát egy jóp messerégre; s. e: hogyan kell a lepléni
a csombólos kioldani; men mig ott nem tudja sem-
mis sem ör a dolag, s addig nem les nagy rapicabesta.
Nekem is van egy felérőjém is egy gyöndrem, di a gyertya-
kassoi laggyimár kija, de arán dorel legéig. Arán egy-
toldaj felérőjém ferené ar én kéi kájás, erd ollyan mesre
ne lenne!

Most már töltes nem ivol mere megunkam,

hanem a felöl bizonyos lehes ön, hogy mártor is
ivöl. Addig is isten áldja meg öns minden boldogsággal!

Toupa Mátyas Köcsér
Fekémezzei Kötészetes stb

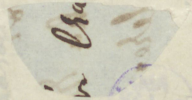
ha &
lehes

é-
élték
Könyvtára

[Faint, mostly illegible handwritten text in the background, possibly bleed-through from the reverse side of the paper.]

Arany János urak?

Debreceen
Kölnöc

Nagy-Körösön

no
no

X

4